

[Aase Olesen]

Jeg vil gerne takke Venstres og SFs ordfører for, at jeg har fået lov at bryde talerrækken på grund af rejseproblemer.

Denne praksis med at diskutere beretningen forud for Nordisk Råds session hilser Det Radikale Venstre med overordentlig stor tilfredshed. Det kan i sagens natur kun være bagudskuende, og jeg synes – med henvisning til det, som den konservative ordfører lige har sagt – at vi må diskutere det i den danske delegation, hvis man ikke er tilfreds med formen. Jeg mener i hvert fald, det er meget vigtigt, at vi sætter det nordiske samarbejde på dagsordenen her i Folketinget forud for sessionen. Hvis den konservative gruppe er utilfreds, kunne man have bedt regeringens minister om at komme med en mere fremadrettet tale end den tale, der nu er givet her. Jeg vil gerne tage talen for det, den er: en opsummering af, hvad der foregår, og som sådan er den vel egentlig et ganske udmærket katalog. Jeg kan ikke forstå, at vi skal have kritik af det. Når man sidder i en regering, kan man da ændre det, hvis man synes, vi skulle have talt om noget andet.

I øvrigt vil jeg gerne afvise den konservative ordførers tale om, at den tomme sal skulle være udtryk for manglende interesse. Her er nøjagtig lige så mange mennesker i salen i dag, som der plejer at være, når vi diskuterer væsentlige skattepolitiske og socialpolitiske spørgsmål. Alle og enhver i dette hus – måske undtaget tilhørerne – ved, at folketingsmedlemmerne er travlt optaget rundt omkring i de mange udvalg. Derfor må jeg afvise denne sammenkædning med, at det skulle være udtryk for manglende interesse.

Det er umuligt at komme ind på de mange områder, som ministeren nævner i sin tale, og jeg vil derfor nøjes med at kommentere to ting.

Ministerens lægger vægt på, at det er vigtigt at prioritere, og at det ikke nødvendigvis er udtryk for øget nordisk samarbejde, at man får flere penge, flere handlingsplaner, flere udvalg, eller hvad det nu kan være.

Når vi så taler om prioriteringen, vil jeg i den sammenhæng gerne spørge ministeren om, hvordan den danske regering prioriterer samarbejdet med hensyn til atomenergispørgsmål. Vi har nu i Nordisk Råd fået præsenteret udkast til vedtægter for det nordiske kontaktorgan, og vi har i Nordisk Råds

økonomiske udvalg behandlet disse vedtægter.

Jeg synes, det er vigtigt at sige her, at hele det økonomiske udvalg – samtlige partier i udvalget – har slået fast, at den omstændighed, at det i vedtægterne til det nordiske kontaktorgan vedrørende atomenergispørgsmål er nævnt, at man skal forske i spørgsmål af fælles interesse vedrørende atomenergians anvendelse i og uden for Norden, og at der skal ske udnyttelse og udvikling af eksisterende teknisk og videnskabelig kompetence i de nordiske lande i forbindelse med atomenergiens fredelige anvendelse og teknologi-overføring inden for og fra atomenergiområdet til en bredere anvendelseskreds, ikke skal kunne opfattes som et ønske om at udvide anvendelsen af atomkraft. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi her får den danske regerings tilkendegivelse af dette. Vi har at gøre med et kontaktorgan, som omfatter fem lande, men de tre af landene har afvist at have atomenergi i deres egne lande, og de to andre lande – i hvert fald Sverige – har direkte vedtaget at afvikle atomkraft som en energikilde på længere sigt. Derfor synes jeg, det er meget vigtigt, at disse vedtægter ikke vil kunne blive opfattet nogen steder, hverken her i landet eller andre steder, som en form for tilbagetog eller en kovending i energipolitikken.

Det andet punkt, jeg gerne vil kommentere, er de mange passager, som talen indeholder om harmoniseringsbestræbelser på snart sagt alle områder ud fra ønsket om at få skabt et nordisk hjemmemarked – ja, helst et fælles nordisk EF-marked.

Vi ved fra mange sammenstød i lovgivningen, herunder ikke mindst fra det skatteseminar, som blev holdt i september 1986 i økonomisk udvalgs regi i Bergen, at vores lovgivning er unødigt forskellig. Det er klart, at der er historiske og politiske grunde til, at lovgivningen er indrettet meget forskelligt, men jeg tror, at vi alle sammen på de områder, vi arbejder med, har måttet erkende, at der også er helt unødvendige forskelle i lovgivningen, som vi godt kunne udrydde.

Nu går harmoniseringsbestræbelser jo som regel ud på at fjerne forskelle, fjerne handelshindringer for et samarbejde, og derfor kunne det være fristende at spørge, om der også var en anden vej at gå. Vi skal selvfølgelig blive ved med at fjerne forskellene,